

200409686/1.

Datum uitspraak: 24 februari 2005

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 november 2004 in het
geding tussen:

A.

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 november 2004 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van A. (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen en geweigerd hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 november 2004, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de voorzieningenrechter), voorzover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister opgedragen een nieuw besluit te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 december 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2 klaagt de minister, zakelijk weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het op zijn weg had gelegen om, alvorens artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) aan de vreemdeling tegen te werpen, de door hem verstrekte gegevens met betrekking tot de gestelde vliegreis te verifiëren en dat, nu de minister dit heeft nagelaten, het besluit niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en onvoldoende is gemotiveerd.

2.1.1. Voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ontbreken van enig reisdocument aan de vreemdeling valt toe te rekenen, bestaat geen grond. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 23 januari 2004 in zaak nr. 200306979/1 (JV 2004/104) kan de gestelde afhankelijkheid van een reisagent niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor de onderbouwing - waar mogelijk - van het reis- en asielrelaas. Anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, bestond er voor de minister dan ook geen verplichting tot het verifiëren van de verklaringen van de vreemdeling ten aanzien van de andere aspecten van zijn reisverhaal. De vraag of, zoals de voorzieningenrechter heeft overwogen, het in paragraaf C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 onder het kopje 'reisroute' vermelde aandachtspunt b ook bij een reis per vliegtuig van toepassing is, dan wel in dat geval, zoals de minister betoogt, slechts aandachtspunt a geldt, behoeft in de gegeven situatie geen beantwoording. De grieven slagen.

2.2. In de grieven 3 en 4 klaagt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, nu de minister geen nader onderzoek heeft laten verrichten naar de littekens op het lichaam van de vreemdeling, het

bestreden besluit ook in dat opzicht niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 22 maart 2002 in zaak nr. 200200324/1 (JV 2002/147), vloeit uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 voort dat het belang van de aanwezigheid van littekens moet worden beoordeeld in de context van het asielrelaas van de vreemdeling. De minister heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat de verklaringen van de vreemdeling niet geloofwaardig worden geacht. Er is geen grond voor het oordeel dat hij zich op basis van de in dat besluit aangegeven vaagheden en ongerijmdheden in het asielrelaas en het ontbreken van reisdocumenten niet in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. Gelet hierop, hoefde hij niet nader te treden in de vraag of de gestelde littekens kunnen duiden op martelingen. Het was aan de vreemdeling om het mogelijk belang van aanwezige littekens voor het asielverzoek met een geloofwaardig relaas aannemelijk te maken, niet aan de minister om aannemelijk te maken dat die littekens zulk belang missen. Met de overgelegde verklaring van een verpleegkundige dat de littekens op marteling kunnen duiden, is de vreemdeling hierin niet geslaagd. Dat ten aanzien van Uganda een algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken ontbreekt, leidt niet tot een ander oordeel. Ook deze grieven slagen derhalve.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 4 november 2004 alsnog ongegrond verklaren. Daartoe wordt in aansluiting op het vorenstaande nog het volgende overwogen.

2.3.1. De minister heeft zich in het besluit van 4 november 2004 gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, nu aannemelijk is dat hij zich in het land van herkomst zelfstandig kan handhaven en derhalve geen opvang behoeft. De stelling van de vreemdeling dat hij geen familie heeft die hem zou kunnen opvangen, kan hieraan niet afdoen. Voorzover de vreemdeling betoogt dat, op grond van de door hem ondervonden problemen, niet gevergd kan worden dat hij terugkeert naar Uganda, kan dat - gelet op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas - niet tot vernietiging van het besluit leiden.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 november 2004 in zaak nr. AWB 04/48764;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. J.E.M. Polak en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 februari 2005

284-462.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,